

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 15.1.2008

Český telekomunikační úřad
Odbor legislativní a právní

Dne 28.1.2008

Číslo jednací
2 746/2007-606/XIX.vyř.

Praha
20. prosince 2007

16

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 22. 1. 2007 na návrh navrhovatele FATEM – TV, a.s., IČ: 607 31 915, se sídlem Brno, Tkalcovská 351/3, zastoupeného na základě plné moci Mgr. Mojmírem Náplavou, advokátem, se sídlem Praha 1, Krakovská 7, proti odpůrci České Radiokomunikace a.s., IČ: 274 44 902, se sídlem v Praze 3, U Nákladového nádraží 3144 (původně – do 1. 7. 2007: RADIOKOMUNIKACE a.s., IČ: 267 05 036, téhož sídla, které zanikly sloučením se společností BLJ Czech, a.s., IČ: 274 44 902; od 1. 10. 2007 změna obchodní firmy na České Radiokomunikace, a.s.), zastoupenému na základě plné moci JUDr. Pavlou Tloušťovou, MBA, advokátkou, se sídlem Tábor, Vodňanského 1310/2, za účasti vedlejšího účastníka řízení FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 481 15 908, se sídlem Praha 8 – Libeň, Na Žertvách 24/132, ve věci sporu o uzavření smlouvy podle § 72a zákona o elektronických komunikacích, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem smlouvu podle § 72a zákona o elektronických komunikacích se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 22. 1. 2007 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno správní řízení ve věci sporu o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu podle § 72a zákona o elektronických komunikacích. V návrhu navrhovatel uvedl, že je provozovatelem regionálního vysílání na kmitočtech společně sdílených s provozovatelem centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání, společností FTV Prima, spol. s r.o. Technicky a smluvně je samotné šíření vysílání navrhovatele řešeno tak, že odpůrce má se společností FTV Prima, spol. s r.o. uzavřenu smlouvu na využití vysílačů odpůrce a šíření signálu po dobu 24 hodin denně, a to přesto, že na takový časový rozsah vysílání nemá společnost FTV Prima, spol. s r.o. udělení licenci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, resp. časový rozsah vysílání společnosti FTV Prima, spol. s r.o. je v jednotlivých regionech doplňován časovým rozsahem vysílání provozovatelů regionálního a lokálního televizního vysílání. Navrhovatel má podle svého vyjádření se společností FTV Prima, spol. s r.o. uzavřenu dohodu o sdílení vysílačů, na základě které by společnost FTV Prima, spol. s r.o. měla přepínat vysílání a umožnit šíření programu navrhovatele ve vymezených časech podle jeho licenčních podmínek.

Jak vyplývá z vyjádření navrhovatele, poté, co měla společnost FTV Prima, spol. s r.o. od 1. 4. 2005 namísto licencovaného vysílání začít jiné vysílání provozovávané bez oprávnění, a to vysílání z pelhřimovského studia Ing. Jiřího Svobody, navrhovatel vyzval odpůrce dopisem ze dne 12. 4. 2005, aby s ním uzavřel smlouvu na šíření a přenos televizního signálu jeho vysílání. Odpůrce požadavek navrhovatele na uzavření samostatné smlouvy, jejímž předmětem by bylo šíření televizního vysílání navrhovatele, kategoricky odmítl s odkazem na skutečnost, že má uzavřenu smlouvu na vysílání i v časech, které jsou licenčními podmínkami vyhrazeny pro regionální vysílání, se společností FTV Prima, spol. s r.o. Později však odpůrce začal společně s mateřskou společností navrhovatele, Regionální Televizní Agenturou, a.s., kterou touto záležitostí navrhovatel pověřil, připravovat smlouvu na samostatné šíření vysílání navrhovatele, nikoliv zprostředkovaně přes společnost FTV Prima, spol. s r.o. Sporným bodem tohoto návrhu smlouvy se stalo ustanovení čl. 6.9., kterým odpůrce vázal podpis smlouvy a nabytí její účinnosti na souhlas společnosti FTV Prima, spol. s r.o., a proto k dohodě na konečném znění smlouvy a k jejímu podpisu nedošlo.

Navrhovatel dále uvádí, že s odpůrcem o návrhu smlouvy jedná již více než rok a kvůli postoji odpůrce k této věci je zřejmé, že k uzavření takové smlouvy nedojde. S ohledem na tyto skutečnosti navrhovatel žádá, aby správní orgán podle § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl spor a uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu na zajištění služby šíření jeho televizního vysílání, přičemž tato smlouva by mohla obsahově vycházet z návrhu, který zaslal odpůrce navrhovateli, kdy jediným ustanovením tohoto návrhu smlouvy, které zůstává mezi stranami sporné je výše uvedený čl. 6.9, podle kterého je účinnost smlouvy vázána na ukončení smlouvy navrhovatele se společností FTV Prima, spol. s r.o. Podle názoru navrhovatele však takové ustanovení nemá v dané smlouvě s odpůrcem na zajištění služby šíření jeho televizního vysílání žádné opodstatnění a váže uzavření smlouvy de facto na souhlas hlavního konkurenta navrhovatele, který jej odmítá udělit a ani v budoucnu jej zřejmě neudělí. Podle názoru navrhovatele není možné vázat uzavření smlouvy na zajištění služby šíření televizního vysílání některého z provozovatelů regionálního televizního vysílání na jakékoli dohody s jeho konkurentem, provozovatelem celoplošného vysílání centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání. Navrhovatel dále žádá náhradu nákladů správního řízení.

Vyjádření odpůrce ke správnímu řízení obdržel správní orgán dne 5. 2. 2007. V něm odpůrce potvrzuje, že s navrhovatelem o uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací jedná neúspěšně již delší dobu, během které bylo zpracováno několik verzí návrhu smlouvy. Neúspěch jednání ovšem odpůrce spatřuje v neschopnosti navrhovatele dohodnout se s provozovatelem celoplošného televizního vysílání - společností FTV Prima, spol. s r.o. na vymezení vysílacích časů tak, jak tomu docházelo opakovaně v nedávné minulosti, kdy platnost poslední dohody skončila 31. 12. 2006.

Jak odpůrce dále ve svém vyjádření uvádí, navrhovatel uzavřel se společností FTV Prima, spol. s r.o. platnou dohodu o sdílení vysílačů, podle které je smluvním partnerem odpůrce ve věci provozování vysílačů a přepínání programů nadále společnost FTV Prima, spol. s r.o., která na základě měsíční fakturace odpůrci hradí plnou cenu za provoz v dohodě vymezených vysílačů. Ve stejném smyslu je rovněž koncipována příslušná smlouva mezi společností FTV Prima, spol. s r.o. a odpůrcem. Odpůrce ve vymezené síti elektronických komunikací bez jakýchkoliv omezení umožňuje odbavení programu navrhovatele v jím stanovených časech, trvá však na svém stanovisku, že jako podklad pro uzavření smlouvy požaduje předložení příslušné smlouvy se společností FTV Prima, spol. s r.o., která bude obsahovat přesné vymezení vysílacích časů. S ohledem na uvedené se odpůrce domnívá, že k nařízení uzavřít smlouvu není právní podklad. Taková smlouva by zpochybnila existující smluvní vztahy uzavřené mezi jednotlivými zainteresovanými subjekty na základě právního stavu platného v době jejich vzniku, a proto odpůrce navrhuje, aby jako další účastník řízení byla určena společnost FTV Prima, spol. s r.o., a dále, aby návrh předložený navrhovatelem správní orgán v plném rozsahu zamítl.

Vyjádření navrhovatele bylo správnímu orgánu doručeno dne 23. 2. 2007. V něm tento uvádí, že současný stav, kdy je šíření vysílání programů provozovatelů regionálního vysílání zajišťováno prostřednictvím společnosti FTV Prima, spol. s r.o., neposkytuje těmto provozovatelům regionálního vysílání dostatečné právní jistoty a může být snadno zneužitelný. Navrhovatel je přesvědčen, že společnost FTV Prima, spol. s r.o. podle platné právní úpravy není oprávněna či dokonce povinna mít uzavřeny smlouvy s odpůrcem na šíření vysílání v územním a časovém rozsahu regionálního vysílání navrhovatele a tento stav je naopak v rozporu s § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Dne 20. 2. 2007 obdržel správní orgán žádost společnosti FTV Prima, spol. s r.o., aby s ní bylo jednáno jako s účastníkem řízení. O této žádosti vyrozuměl správní orgán oba účastníky řízení, kteří se k případnému vedlejšímu účastenství společnosti FTV Prima, spol. s r.o. ve správním řízení vyjádřili.

Ohledně vedlejšího účastenství se navrhovatel vyjádřil v dopise doručenému správnímu orgánu dne 6. 3. 2007, kde uvedl, že s vedlejším účastenstvím společnosti FTV Prima, spol. s r.o. nesouhlasí.

Správní orgán následně vyzval společnost FTV Prima, spol. s r.o. aby ve smyslu § 141 odst. 3 správního řádu doložila svůj zájem na výsledku řízení, který by jí pak svědčil pro přiznání postavení vedlejšího účastníka řízení.

Dne 14. 3. 2007 doručila společnost FTV Prima, spol. s r.o. správnímu orgánu své vyjádření, ve kterém prokázala, že rozhodnutí ve věci by mohlo mít dopad na plnění podmínek uložených této společnosti v licenci č. 012/1994 vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a výsledek řízení by mohl ovlivnit vzájemné závazky mezi společnostmi FTV Prima, spol. s r.o. a odpůrcem vyplývající ze smlouvy, kterou mezi sebou uzavřeli na poskytování služby elektronických komunikací. Správní orgán proto vydal usnesení, kterým podle § 141 odst. 3 správního řádu společnost FTV Prima, spol. s r.o. označil za vedlejšího účastníka tohoto správního řízení.

Na den 5. 4. 2007 nařídil správní orgán ústní jednání za účasti navrhovatele, odpůrce a vedlejšího účastníka řízení. Z tohoto jednání vyplynulo, že navrhovatel i nadále trvá na svém návrhu, přičemž povinnost odpůrce k uzavření výše uvedené smlouvy dovozuje z ustanovení § 72a odst. 1 ve spojení s odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Stejně tak odpůrce trvá na svých předchozích vyjádřeních a z již uvedených důvodů odmítá uzavřít smlouvu s navrhovatelem, neboť z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích vyplývá pouze povinnost jednat o uzavření smlouvy. S tímto názorem odpůrce se ztotožnil i vedlejší účastník řízení a tento dále uvedl, že s názorem navrhovatele také nesouhlasí, neboť stávající smlouvy jsou dostatečnou zárukou pro všechny smluvní strany pro šíření vysílání podle jednotlivých vysílacích licencí.

Správní orgán obdržel dne 17. 4. 2007 vyjádření vedlejšího účastníka řízení v němž zejména uvádí, že návrh nespĺňuje materiální ani formální podmínky pro to, aby mu mohlo být správním orgánem vyhověno, přičemž v této souvislosti zejména poukazuje na skutečnost, že z příslušného ustanovení zákona o elektronických komunikacích nevyplývá kontraktační povinnost odpůrce. Podle jeho názoru by dále vyhověním návrhu došlo k zásahu do práv nabytých vedlejším účastníkem v dobré víře a navíc se jedná o návrh, kterým by byly duplicitně upraveny vztahy k jednotlivým vysílačům. Vyhověním návrhu by údajně navíc bylo vedlejšímu účastníkovi znemožněno jednat v souladu s licenční podmínkou č. 34 vysílací licence č. 012/1994. S ohledem na uvedené navrhuje vedlejší účastník řízení, aby správní orgán návrh zamítl.

Dne 18. 4. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření navrhovatele, v němž uvádí, že jediným řešením dané věci je uzavření smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem, přičemž uzavření této smlouvy nemůže být na překážku smlouva uzavřená mezi odpůrcem a vedlejším účastníkem řízení a nadále požaduje, aby správní orgán jeho návrhu vyhověl a odpůrci uložil povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o zajištění šíření jeho vysílání podle ustanovení § 72a

zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel zároveň předložil správnímu orgánu nové znění Přílohy č. 1 ke Smlouvě.

S podklady rozhodnutí se odpůrce seznámil dne 23. 4. 2007. Navrhovatel a vedlejší účastník tak učinili dne 24. 4. 2007.

Navrhovatel pak dne 2. 5. 2007 doručil správnímu orgánu své vyjádření. V něm mimo jiné uvedl, že ustanovení § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jednoznačně konstatuje, že služba šíření rozhlasového a televizního vysílání se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání a podnikatelem poskytujícím tuto službu elektronických komunikací, a proto se tedy má jednat o smlouvu mezi navrhovatelem a odpůrcem, nikoliv o smlouvu mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem, jako je tomu v současné době.

K tomu odpůrce v podání ze dne 14. 5. 2007 vyjádřil přesvědčení, že stávající smluvní úprava mezi všemi účastníky řízení je v souladu s platným zněním licenčních podmínek navrhovatele i vedlejšího účastníka řízení a není v rozporu s úpravou § 72a zákona o elektronických komunikacích. Vedlejší účastník pak reagoval dopisem ze dne 18. 5. 2007, v němž mj. uvedl, že v rámci stávající praxe přepínací zařízení ovládají výhradně provozovatelé regionálního vysílání a tím mají faktickou možnost připojení ve svých licenčních časech a dále, že v případě vyhovění návrhu by nastalá situace bránila vedlejšímu účastníku plnit jeho licenční podmínku č. 34 a dodávat svůj program v době, kdy provozovatel regionálního vysílání z jakéhokoliv důvodu žádný program nedodává.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán I. stupně vydal dne 28. 5. 2007 rozhodnutí čj. 2 746/2007-606/XV.vyř., kterým návrh navrhovatele zamítl s tím, že zákon o elektronických komunikacích povinnost požadovanou navrhovatelem odpůrci neukládá.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel v zákonné lhůtě rozklad.

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako správní orgán II. stupně svým rozhodnutím čj. 44 797/2007-603 ze dne 13. 8. 2007 zrušila podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí čj. 2 746/2007-606/XV.vyř. ze dne 28. 5. 2007 a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán II. stupně konstatoval, že rozkladem napadené rozhodnutí trpí vadou, která jej činí nepřezkoumatelným, neboť z něj není zřejmé z jakých podkladů správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel, a rovněž v něm nejsou podrobně uvedeny úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V novém rozhodnutí je nutné zabývat se otázkami zda lze nebo proč nelze ze zákonných ustanovení obsažených v zákoně o elektronických komunikacích dovodit kontraktní povinnost mezi stranami sporu.

Proto správní orgán dne 6. 9. 2007 písemně vyzval účastníky řízení, aby jej informovali o nových skutečnostech významných pro průběh sporného správního řízení. Navrhovatel dne 13. 9. 2007 doručil správnímu orgánu své vyjádření, ve kterém uvedl, že veškeré jeho dříve předložené nároky a tvrzení zůstávají beze změny.

Vedlejší účastník tohoto sporného správního řízení doručil své stanovisko správnímu orgánu dne 19. 9. 2007 v elektronické podobě a odkázal v něm na svá předchozí vyjádření ve věci. Toto podání bylo písemně doplněno dne 20. 9. 2007. Dne 18. 10. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odpůrce, který rovněž nenamítal žádné nové skutečnosti, které by byly pro nové rozhodování ve věci významné.

Dne 29. 10. 2007 se právní zástupce navrhovatele a právní zástupkyně odpůrce seznámili s podklady rozhodnutí. Vedlejší účastník tak učinil dne 30. 10. 2007. Žádný z účastníků řízení neuvedl další návrhy na doplnění dokazování.

* * *

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o návrhu vyplývá z ustanovení § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že správní orgán je oprávněn pro případ, že nedojde k uzavření písemné smlouvy o zajištění služby šíření televizního vysílání mezi provozovatelem televizního vysílání a podnikatelem poskytujícím tuto službu elektronických komunikací, na základě návrhu kterékoliv smluvní strany, rozhodnout spor.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán ze samotného návrhu, včetně jeho dalších doplnění, listinných důkazů předložených jak navrhovatelem, tak ostatními účastníky tohoto sporného správního řízení. Podkladem pro vydání rozhodnutí byla i tvrzení účastníků přednesená při ústním jednání. Pro vydání rozhodnutí správní orgán rovněž vycházel z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích na věc se vztahujících.

Po přezkoumání veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán konstatuje následující:

Vzhledem k tomu, že se navrhovatel svým návrhem domáhá, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby šíření rozhlasového a televizního vysílání, přičemž navrhovatel povinnost odpůrce uzavřít s ním smlouvu o poskytování této služby odvozuje z ustanovení § 72a odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, zabýval se správní orgán především otázkou, zda taková povinnost pro odpůrce z konkrétního ustanovení zákona o elektronických komunikacích vyplývá (zda tedy uložení takové povinnosti odpůrci správním orgánem nalezne oporu v zákoně o elektronických komunikacích či nikoli), případně, zda taková povinnost nemohla být odpůrci na základě zákona o elektronických komunikacích uložena, např. opatřením obecné povahy.

Při posouzení, zda lze odpůrci uložit povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby šíření televizního vysílání na základě konkrétního ustanovení zákona o elektronických komunikacích, dospěl správní orgán k závěru, že nikoli.

Ustanovení § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích určuje toliko formu smlouvy a smluvní partnery (účastníky smlouvy) smlouvy o poskytování služby šíření rozhlasového a televizního vysílání (viz ust. § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích – „...se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání a podnikatelem poskytujícím tuto službu elektronických komunikací.“).

Ustanovení § 72a odst. 2 zákona o elektronických komunikacích stanoví pro podnikatele poskytujícího službu šíření rozhlasového a televizního vysílání (tj. pro odpůrce) pouze povinnost o uzavření smlouvy podle odstavce 1 ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích (tj. smlouvy o poskytování služby šíření rozhlasového a televizního vysílání) jednat, a to v případě, kdy je o to požádán provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání (tj. navrhovatelem).

Správní orgán má s ohledem na shora uvedené za to, že ze shora citovaného ustanovení zákona o elektronických komunikacích nelze pro odpůrce dovodit povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby rozhlasového a televizního vysílání. Z ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích vyplývá pouze povinnost jednat o uzavření smlouvy,

ne však tuto smlouvu uzavřít. Správní orgán v tomto ustanovení oporu pro deklarování povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby šíření televizního vysílání nenalezl. K tomu správní orgán dále dodává, že pokud by byla v § 72a odst. 1 nebo 2 zákona o elektronických komunikacích uložena poskytovateli služby rozhlasového a televizního vysílání povinnost uzavřít s provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání smlouvu na poskytování této služby, postrádala by smysl a důvod připravovaná novela § 72a o elektronických komunikacích, která právě má vložit odstavec 3 ve znění: „Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen smlouvu podle odstavce 1 uzavřít, pokud požadavky provozovatele rozhlasového a televizního vysílání nejsou v rozporu s návrhem smlouvy podle § 72b, odpovídají technickým parametrům jeho sítě, v jejich důsledku by nemohlo dojít k narušení integrity jeho sítě a požadovaná cena není nižší než nákladově orientovaná cena.“. Znění novely je dosažitelné např. z internetových stránek Senátu Parlamentu České republiky (http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/historie?ke_dni=20.11.2007&O=6&action=detail&value=2136). Tímto zákonodárce dává jasně na vědomí, že smysl současného znění § 72a zákona o elektronických komunikacích je jiný.

Jinou možností, jak by mohla být odpůrci uložena povinnost uzavřít požadovanou smlouvu, je ukládání povinností podniku s významnou tržní silou podle § 51 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán se tak zabýval otázkou, zda odpůrci byly uloženy povinnosti na základě analýzy relevantního trhu č. 18 – služby šíření rozhlasového a televizního vysílání v sítích elektronických komunikací poskytující obsah vysílání koncovým uživatelům. Analýza relevantního trhu č. 18 byla vydána jako opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/18/08/2006-34 pod čj. 44 517/2006-609. Jak vyplývá z definice věcného vymezení relevantního trhu, jedná se o velkoobchodní služby šíření celoplošného rozhlasového a televizního vysílání prostřednictvím sítí elektronických komunikací, šířících obsah vysílání, tj. televizní nebo rozhlasové programy ve formě televizního nebo rozhlasového signálu od poskytovatele obsahu ke koncovému uživateli. Jak vyplývá z provedené analýzy, předmětem zkoumání (tedy trhů) je služba šíření rozhlasového a televizního vysílání v sítích elektronických komunikací poskytující obsah vysílání koncovým uživatelům, přičemž subjekty působící na tomto trhu, a tedy subjekty zkoumané a posuzované v rámci analýzy, jsou poskytovatelé této služby. Analýza v odůvodnění konstatuje, že zkoumání bylo provedeno pouze u analogového poskytování této služby a rovněž, že bráno v úvahu bylo jen její poskytování pro celoplošné vysílání. Povinnost uložená na relevantním trhu č. 18 byla uložena shodou okolností právě odpůrci, který byl shledán jako jediný subjekt poskytující uvedenou službu v době provedení analýzy, a to rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/18/11.2006-70. Jak vyplývá z tohoto rozhodnutí a i z provedené analýzy, resp. z jejich odůvodnění, jejich smyslem je napomoci rozvoji konkurenčního prostředí v poskytování dané služby, zejména pak „aby se alternativním operátorům technicky umožnilo poskytování služeb šíření analogového rozhlasového a televizního vysílání“. Na základě uvedeného tedy správní orgán uzavírá, že analýza trhu č. 18 se týkala vztahů mezi poskytovateli služby šíření rozhlasového a televizního vysílání v sítích elektronických komunikací poskytující obsah vysílání koncovým uživatelům a povinnosti uložené na jejím základě tedy dopadají na vztahy mezi těmito poskytovateli, a neupravují tak vztahy mezi poskytovateli této služby a provozovateli rozhlasového a televizního vysílání. Nadto správní orgán dodává, že předmětem analýzy trhu č. 18 bylo poskytování služby šíření pro celoplošné analogové vysílání, avšak navrhovatel je držitelem licence pouze k regionálnímu analogovému vysílání.

Podle § 72 zákona o elektronických komunikacích je Český telekomunikační úřad oprávněn uložit povinnost šíření určeného rozhlasového a televizního programu a služeb ve veřejném zájmu. Správní orgán konstatuje, že takováto povinnost odpůrci podle § 72 zákona o elektronických komunikacích uložena nebyla.

S ohledem na shora uvedené správní orgán shrnuje, že ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích, ani žádné jiné ustanovení tohoto zákona neukládá odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby šíření televizního vysílání. Ani na základě zákona o elektronických komunikacích nebyla odpůrci žádným rozhodnutím povinnost

uzavřít s navrhovatelem takovou smlouvu uložena. Uzavření předmětné smlouvy se na základě neexistujícího právního aktu domáhat nelze.

Nad rámec rozhodnutí správní orgán uvádí, že z podkladů řízení vyplývá, že odpůrce se nebrání uzavření smlouvy s navrhovatelem za podmínky, že bude mezi navrhovatelem a společností FTV Prima, spol. s r.o. uzavřena dohoda o vysílacích časech programů vysílaných navrhovatelem a touto společností. Nutnost této dohody dle názoru správního orgánu vyplývá ze znění licencí navrhovatele a společnosti FTV Prima, spol. s r.o., přičemž tato dohoda nemůže být nahrazena postupem odpůrce, který by uzavřel s navrhovatelem smlouvu na určité vysílací časy, nebo rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu.

Dne 1. 1. 2008 nabude účinnosti zákon č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. Touto novelou došlo mj. ke změně ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán považuje za důležité upozornit účastníky tohoto sporu, že toto správní řízení bylo vedeno a rozhodnuto dle dosud platné právní úpravy. Vzhledem k nově účinné úpravě od 1. 1. 2008 je třeba ve sporném řízení zjišťovat stav věci již ve smyslu této nové úpravy, a nebylo by tak možné využít z důkazního hlediska podklady získané v tomto správním řízení. Vzhledem k nové hmotněprávní úpravě tak případný návrh na rozhodnutí sporu podaný po 1. 1. 2008 může být projednán v novém správním řízení, neboť se již nebude jednat o tutéž věc.

Vzhledem k výše uvedenému, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Protože ze spisového materiálu nevyplývá, že odpůrci, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu tří stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu